

א"א שתקנת ופעלת את ז"א, בבקשה "תחיהו" ותאיר בו מי"ג תקוני דיקנא ותמתק את

דיניו, וז"ש לעתיק יומין אתמר.

וּבְכָל אֶתֶר דִּישְׁתַּבַּח, יְהוָה יְהוָה, בְּיוֹד הֵ"א תִרִי זְמַנִּי

ובכל מקום שנמצאים שני שמות הוי"ה ביו"ד ה"י בפסוק אחד, ויש הפסק

בניהם, או בְּאֶלֶף דָּל"ת וְיוֹד הֵ"א או שם אחד אדנ"י ושם שני הוי"ה

ב"ה אפילו בלי שום הפסק בניהם, חֵד לְזַעִיר אַפִּין, וְחֵד לְעֵתִיקָא

דְּעֵתִיקִין. וְאַף עַל גַּב דְּכִלְהוֹ חֵד, וְחֵד שְׁמָא אֶקְרוּ שם אחד

נאמר על ז"א ושם אחד נאמר על פרצוף א"א, אפי' ששני השמות ה' ה' הם כחד שהרי

שניהם הוי"ה ונקראים בשם אדנ"י, כי אין אחד משני ההוי"ת אלו מנוקד בנקוד אלהי"ם.

וְתַנִּינָן אֵימַתִּי אֶקְרִי שֵׁם מְלֵא וקשה למדנו מתי נקרא שם מלא.

בְּזִמְנָא דְכְּתִיב יְהוָה אֱלֹהִים. דְּהֵאֵי הוּא שֵׁם

מְלֵא דְעֵתִיק דְּכִלְא, וְדַזְעִיר אַנְפִּין ואומר, בזמן שכתוב ה' אלהים רק

אז נקרא שם מלא, כיון שהם ב' שמות שונים זה מזה שזה מורה על ב' פרצופים עתיק

– וז"א, וזה מראה על כל הפרצופים שמא"א עד ז"א. **וְכִלְא הוּא שֵׁם מְלֵא**

אֶקְרִי והכל בחיבור ב' פרצופים אלו א"א וז"א נקרא שם מלא, כי ז"א מלביש את

אורו של א"א ונקרא מלא, כי ז"א הוא שם אלקי"ם וא"א שהוא הוי"ה ב"ה בתוכו.

וְשֵׁאר לָא אֶקְרִי שֵׁם מְלֵא [צו] ושאר שמות אינם נקראים שם מלא,

[צו] וצריך לידע שמילים אלו "ושאר לא דברי הברייתא. ועיין בין הרקח שהוכיח

איקרי שם מלא" הם דברי רשב"י ולא בן.

הלימוד היומי

ומשמע מכאן שרק ה' אלהים הוא שם מלא כי זה מראה על עתיק וזה מראה על ז"א, אבל היכן שיש שני שמות הוי"ה אינו מראה שהוא שם מלא, **בְּמִה דְּאוֹקִימָנָא**, (בראשית ב) **וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים, שֵׁם מְלֵא בְּנִטְיָעוֹת גְּנָתָא** וכמו שכבר למדנו והעמדנו על פסוק ויטע ה' אלהי"ם, שנטע נטיעות של גן עדן בשם מלא, שגם א"א וגם ז"א השתתפו בנטיעות הללו. **וּבְכֹל אֶתְרָא, יְהוָה אֱלֹהִים אֶתְקִרְיָא שֵׁם מְלֵא** ובכל מקום שכתוב ה' אלהי"ם נקרא שם מלא ולא היכן שכתוב ה' ה', וא"כ כיצד אמרת לעיל שה' ה' הוא שם מלא. **יְהוָה יְהוָה, כְּלָא הוּא בְּכָלְלָא. וְהָהוּא זְמָנָא אֶתְעָרוּן רַחֲמִין בְּכָלְלָא** ומתרחץ ואומר הזוהר דע לך שגם ה' ה' וכן הוי"ה אדנ"י נקראים שם מלא כי הם ז"א ונו"ק, ובאותו זמן שמוזכרים ה' ה' מתעוררים הרחמים בכל העולמות, כי פרצוף א"א מאיר בז"א, וז"א בנו"ק ובכל עולמות בי"ע.

יְהוָה פְּעֻלָּד בְּקָרְב שָׁנִים תִּיִּהוּ, לְעֵתִיק יוֹמִין אֶתְמַר עתה חוזר לתחלת הפסוק דלעיל, אתה א"א הנקרא ה' כי עתיק יומין הוא א"א. **מֵאֵן פְּעֻלָּד. זְעִיר אֶפִּין** ושואל, מי הוא פעלו של א"א, ואומר, שפעולו הוא פרצוף ז"א, כי עיבור ראשון דזו"ן היה ע"י א"א עצמו והסיבה כי א"א מחציו ולמטה היה מגולה והתייחד מינייה וביה להוציא את זו"ן כדי שיתלבש בהם. **בְּקָרְב שָׁנִים, אִינוּן שָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת, דְּאֶקְרוּן יְמֵי קָדָם** בקרב שנים הם שנים קדמוניות, שהם י"ג תקוני דיקנא דא"א הנקראים "ימי קדם", כי א"א נקרא "קדם" שהוא קדמון לעולם האצילות, וזה נאמר בעיקר על תיקון הי"ג כמש"כ אשר נשבעת לאבותינו

מימי קדם, ומכיון שתיקון הי"ג כולל כל התיקונים לכן הי"ג תקוני דיקנא נקראים ימי קדם, וְלֹא אֶקְרוֹן שְׁנוֹת עוֹלָם ולא נקראים שנות עולם כמו הדיקנא דז"א, כי ז"א משתנה ע"י מעשה העולם ופרצוף א"א אינו משתנה. שָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת אֵינּוֹן יְמֵי קָדָם אבל שנים קדמוניות הם ימי קדם שהוא א"א ובו דיבר חבקוק. שְׁנוֹת עוֹלָם אֵלֵין יְמֵי עוֹלָם ואילו שנות עולם הם ימי עולם דהיינו הדיקנא של ז"א. וְהִכָּא בְּקָרְבַּ שָׁנִים, מָאן שָׁנִים. שָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת וכאן שכתוב בקרב שנים מי הם השנים, ואומר, שהם שנים קדמוניות של א"א, והכוונה בזה שחבקוק התפלל שימשיך א"א הארת י"ג תקוני דיקנא שלו לז"א למתק את דיניו. תִּיּהוּ לְמֵאן, תִּיּהוּ לְזַעִיר אַפִּין ומה שאמר חבקוק חייהו למי היה צריך להמשיך חיות ואומר שלפרצוף ז"א צריך להמשיך החיות, כלומר שמבקש מא"א שימתק את הדינים של ז"א ע"י שימשיך לו מוחין וחיות. דְּכָל גְּהִירוֹ דִּילֵיהּ מֵאֵינּוֹן שָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת אֶתְקַיְיְמוּ, וּבְגִין כִּן אָמַר תִּיּהוּ כי כל האורות של ז"א מאותם שנים קדמוניות הם מתקיימים, והם מהארת תקוני דיקנא דא"א, ולכן ביקש חבקוק מא"א שיחיה את ז"א כי החיים תלויים במזל העליון. בְּרוּגוּן רַחֵם תְּזַכֹּר ומבקשים שגם בעת שז"א הוא ברוגו אז רחם תזכור, לְהַחֲוֹת חֶסֶד עֲלָאָה דְּעֵתִיקָא דְּעֵתִיקִין והכוונה שחבקוק התפלל בזמן שז"א ברוגו אז "רחם" שהוא בחסד העליון של עתיק כלומר שהקב"ה ירחם עלינו כי החיים תלויים במזל העליון המלוּבש בגוגלתא דא"א "תזכור" שיאיר אותו חסד במצח דא"א ומשם יתפשט למצח דז"א ויתכפיין כ"ד בתי דינים שבמצח, דְּבִיָּה אֶתְעַר רַחֲמִין לְכִלָּא, לְמֵאן דְּבַעֵי לְרַחֲמָא, וּלְמֵאן דִּיאֹת

לְרַחֵמָא שע"י החסד שבעתיק מתעוררים רחמים לכל בני ישראל למי שצריך לרחמים מצד החסד אע"פ שאינו ראוי, וכן למי שראוי ומגיע לו מצד מעשיו הטובים.

הקדמה לתיקוני דיקנא דז"א

תַּאנֵּא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶסְהַדְּנָא עָלַי שְׁמַיָּא, וְלִכְל
אֵלִין דְּעֵלְנָא קַיִימִין למדנו שרבי שמעון אמר, מעיד אני עלי

את השמים ולכל אלו העומדים כאן עלינו שהם המלאכים שבאו לשמוע סודות התורה.
דְּחַדְּרָאן מְלִין אֵלִין, בְּכֻלְהוֹן עֲלֵמִין ששמחים אלו דברי הסודות בכל העולמות. **וְחַדְּרָאן בְּלִבָּאֵי מְלִי** ושמחים בליבי המלים שאני מוציא ומגלה אותם עתה, **וּבְגוֹ פְּרוּכְתָּא עֲלָאָה דְּפְרִיסָא עֲלָנָא** ובתוך הפרוכת העליונה שפרוסה עלינו, כי ירדה אש מלמעלה ונפרשה עליהם כאוהל, **מִתְּטַמְרִין, וְסִלְקִין, וְגַנְיִז לְהוּ עֵתִיקָא דְּכֻלָּא, גַּנְיִז וְסִתִּים מְכֻלָּא** והסודות שאני אומר הם נטמנים ונסתרים, ואח"כ עולות המלים בעולמות העליונים, ולוקח אותן פרצוף א"א שהוא העתיק מכולם שהוא גנוז וסתום ומלובש בכל פרצופי האצילות, ואין מגולה ממנו רק ראשו בלבד. **וְכַד שְׁרִינָא לְמַלְלָא, לָא הוּוּ יְדַעִין חֲבַרְיָא, דְּכָל תַּנִּי מְלִין קַדִּישִׁין מִתְּעַרְיִין הַכָּא** וכאשר התחלנו לדבר ולפרש את הסודות הללו, לא היו יודעים החברים שכל אלה הדברים הקדושים והסודות יתגלו כאן עתה ועל ידם יתקנו העולמות כולם. **וְכַאָּה חוֹלְקִיבֹזן חֲבַרְיָא דְּהַכָּא** אשרי חלקכם אתם החברים הנמצאים כאן.